

ת"פ (ירושלים) 22-07-10842 - מדינת ישראל נ' טארק חגי איזי ע"י

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 22-07-10842 מדינת ישראל נ'

חגי איזי

לפני כב' השופט אילן סלע

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

ע"י עו"ד רחל אהרוןி

נגד

1. טארק חגי איזי ע"י ב"כ עו"ד דראושה עבד אל כרים

2. עבادة חגי איזי ע"י ב"כ עו"ד אכרם אבו לבדה

3. מחמוד חגי איזי

4. לואי חגי איזי

ע"י ב"כ עו"ד איתן כבריאן וסימון חדד

5. עדנאן חגי איזי

הנאשמים

גזר דין - נאים 2 ו-4

גזר דין חלקי - נאם 1

1. הנאים הורשו על פי הודהתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבורות שייחסו להם בכתב האישום המתווך.

נאם 1 הורשע ביום 4.01.24 בעבירה של ניסיון חבלה חמורה בנסיבות חמירות לפי סעיף 333 וסעיפים 335(א)(1) ו-(2), יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1997 (להלן: "החוק"), ובעירת החזקת סיכון שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק.

נאמים 2 ו-4 הורשו ביום 21.12.23 בעבירה של פצעה בנסיבות חמירות בצוותא לפי סעיף 334 וסעיפים 335 (א)(1) ו-(2) לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום המתווך, כלל הנאים הם בני משפחת חגי איזי המתגוררים בשכונת א-سعدיה בעיר העתיקה (להלן: "השכונה"). בין נאם 1 ובינו-נאימים 2 ו-5 לבין אמין חגי איזי (להלן: "אמין") ובנו-נאם 3, קיימ סכסוך שטיבו אינו ידוע.

ביום 24.06.22 סמוך לשעה 13:50, יצא אמין יחד עם אחר מסגד "אל-אקסא" לכיוון השכונה.

בצומת הסמור לעקבת אלבוסטני (להלן: "המקום")פגש אמין בנאשמים 2 ו-5. במהלך חילופי דברים בין הצדדים החלו דחיפות הדדיות. נאשם 1 ואחרים נוספים הגיעו למקום וניסו להפריד בין הצדדים.

לאחר כדקה, שב אמין למקום כשהוא מלאוה באחרים, בהם נאשמים 3 ו-4. בתגובה, הוציא נאשם 5 סכין מכנסיו, בעוד נאשם 2 רץ לבתו למקום ושב עם מוט ברזל (להלן: "המוט"). בין הצדדים החלו חילופי דברים, במהלךם ذكر נאשם 5 את אמין בבטנו. נאשם 1 הוציא אף הוא סכין מכנסיו וניסה לזכור את אמין ואת נאשם 3. או אז, התקדם נאשם 3 עם סכין שלווה בידו על עבר נאשמים 1 ו-5 במטרה לדקрем, ודקר את נאשם 1 בכף ימין. במקביל, נאשם 2 חבט בנאשם 3 באמצעות המוט בראשו ובפלג גופו העליון. בנוסף, ذكر נאשם 5 את נאשם 3 בבטנו, נאשם 3 ניסה להשיב לו ולזכור בחזרה בעוד נאשם 2 חבט בו שוב באמצעות המוט.

מיד לאחר מכן, שב נאשם 4 למקום שבו ממתכת (להלן: "הכיסא"), והטיח אותו בראשו ופלג גופו העליון של נאשם 5. בתגובה לכך ניסה נאשם 5 לזכור את נאשם 4, ואילו נאשם 2 חבט בו באמצעות המוט. בהמשך, נטל נאשם 5 את הכיסא, הטיחו בחזקה בראשו של נאשם 4 ואף חבט בראשו באמצעות המוט. נאשם 4 ניסה להשיב לנאשם 5 כगמלו באמצעות חבטת הכיסא בראשו.

התוצאה מעשי של נאשם 3, גרמו לנאשם 1 פצעי דקירה בכפות ובבטנו, שטף דם בדופן הבطن, נקב בollowat המעי הדק וכן אמפייזמה תת עורית.

במעשי של נאשם 5 הוא גרם לפצעי דקירה בכף ידו ובמותנו של נאשם 3, בגין נזקק לתפרים. כמו כן גרמו לאמין פצעי דקירה במוותנו ובבית השחי, קרעים בכליה בדרגה 2 ומספר מקדים בטחול. בשל כך אושפז להשגחה במחלקת טיפול נמרץ במשך 4 ימים, ואף הובחן ביום 01.07.22 לניטוח בעקבות דימום.

3. דין של נאשמים 3 ו-5 נגמר ביום 22.02.24. על נאשם 3 הושת עונש של 18 חודשים מאסר לצד עונשים נלוויים, ועל נאשם 5 הושת עונש של 62 חודשים מאסר ולאחר הפעלת עונש מאסר מוותנה שהיא תלוי ועומד כנגדו הוא נידון ל-64 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים.

גור דין זה מתייחס כאמור לנאים 1, 2 ו-4 בלבד.

תקיר שירות המבחן

4. נתבקשו והוגשו תקيري שירות המבחן בעניינים של הנאים, בהם נסקרו נסיבות חייהם והתיחסותם לעברות.

בתסקיר שהוגש בעניינו של **נאשם 1** ציין קצין המבחן את התרומותיו כי נאשם 1 התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, צמצם את מעורבותו ונקט גישה קורבנית. לדבריו, הוא פעל כדי להגן על ילדיו ולהרחיקם מהairוע, וטור כדי כך נזכר בבטנו. עם זאת, הוא הפיק ל��ים מהairוע

ומסוכנות הנש��ת ממנה הוערכה כנמוכה. צוין גם כי מעשי אינם מאפיינים את התנהלותו, וכי חישpto לאורך זמן לאוירה הקשה השוררת בכלל עלולה לפגוע בו באופן קשה, כמו גם במשפחותו שתתקשה להשתקם. על כן בא קצין המבחן בהמלצתה להשית עליו עונש מסר בעבודות שירות.

גם בעניינו של **נאשם 2** צוין כי הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. לדבריו, הוא פעל מתוך חשש כי רוצחים לפגוע בו ובבני משפחתו, וכאשר ראה את אביו נזכר הוא התקשה לשולט בעצמו ולקחת מהבית מוט ברזל במטרה להגן על אביו ואחיו, תוך שהוא שול.CO כוונה לפגוע בתוקפים. הוא הביע חרטה על מעורבותו במעשים. קצין המבחן ציין כי הנאשם ניהל אורח חיים תקין, והוא אינו מעורב בפלילים ואין בא בקשר עם חברה שלoit. המעצר וההיליך הפלילי גרמו לו לטלטלה והם מהווים עבورو גורם מרთיע. גם מסוכנותו של נאשם זה הוערכה כנמוכה. באשר להמלצתה, צוין קצין המבחן את התלבטותו בין עונש מסר בעבודות שירות לשלי"צ בהיקף נרחב, על מנת לסיעו לו בשגרת עבודה גורם משקם.

נאשם 4 גם הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו וצמצם את חלקו. גם הוא פעל לאחר שראה אחיו נזכר. הוא הביע התנגדות לכל שימוש באלים כפתרון להתרמודד עם קשיים וביטה עצב על הפגיעה באחרים. גם מסוכנותו הוערכה כנמוכה, וגם בעניינו שירות המבחן בא בהמלצתה לעונש מסר בעבודות שירות.

ראיות לעונש

5. במסגרת הריאות לעונש הוגש, כמוסכם, סרטון המתעד את האירוע.
6. הנאשמים הסתמכו גם על שטר סולחה שנערך בין הצדדים והוגש לבית המשפט במסגרת הטיעונים לעונש בעניינם של נאים 3 ו-5.

הטיעונים לעונש

7. **בטיעונה לעונש עמדה ב"כ המאשימה** על הערכיהם המוגנים בעבירות אלימות ומידת הפגיעה בהם. כן עמדה על החומרה הטמונה בליך החקוק לידיים ובפתרון סכסוכים באלים, ואת מגמת הפסיקה להחמיר בעונשם של עוזים מעין אלו.

8. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, היה הצבע על כך שנאים 1 הצביע מראש בסיכון, דבר המלמד על תכנון מוקדם. הוא ניסה לדקror את אמין בטנו ואת נאים 3, והנזק הפטונצייאלי מכך הוא רב. מבחינת נאים 2 אמ衲 לא היה מדובר באירוע מתוכנן, אך הוא רץ לביתו להציג במולו ברזל ושב למקום האירוע. זאת עשו עוד בטרם הבחן בכך שנאים 5 מצוד בסיכון. הוא חבט במולו בראשו של נאים 4 וגרמו לו דימום, כאשר ממעשה זה פוטנציאלי הנזק הוא רב. נאים 4, גם הוא כנראה שלא תכנן את הדברים מראש, עם זאת הוא הגיע למקום יחד עם אמין ונאים 3, בידועו על חילופי דברים בין אמין לנאים 2 ו-5. גם הוא עזב את המקום לאחר שהבחן בקטטה וחזר כשהוא מצוד בכסא גבוה ממתקת, אותו הבטיח בראשו ובגוףו של נאים 5 וגרם לסימני חבלה בראשו. גם

ממעשה זה פוטנציאלי הנזק הוא רב. כל השלשה יכולים לעצור את האירוע בשלבי השונאים ולא להמשיך לפטור את הסכטן באמצעות אלימים.

9. ב"כ המאשינה הפנטה לזרי דין המלמדים על הפסיכה הנוגגת במקרים דומים, ועל פייהם עתירה למתחם עונש הולם הנע מ-3 ועד 6 שנים בעניינו של נאשם 1, ומשנתיים ועד 3 שנים בעניינים של נאשמים 2 ו-4.

10. באשר לעונשם של הנאשמים בתוך המתחמים היא עמדה על כך שהנאשמים הודיעו, נטלו אחריות והם נעדרו עבר פלילי. לצד זאת, שירות המבחן על אף שקבע שהמסוכנות נש��פת מנאשם 1 נhocה, הוא ראה לציין כי הוא מצמצם את מעורבותו באירוע ונוקט בגישה קורבנית. גם ביחס לנאים 2 ו-4 לצד התרשמות ממסוכנות נhocה, צוין בתסקיר, כי נאשם 2 מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, ונאשם 4 מצמצם את אחריותו באירוע. לדבריה, הנאים לא עברו הליך שיקום יוצאת דופן המצדיק השתת עונש מסר בעבודות שירות כהמלצת שירות המבחן, אך נכון למקם את עונשם מעט מעל תחתית המתחמים, ולצד עונש המאסר להשיט עליהם עונש מסר על תנאי וקנס.

11. ב"כ **נאשם 1** הדגיש כי במסגרת האירוע הארוּ, חלקו של נאשם 1 מצומצם ומסתכם בכך שהוא סעיף 8 לעובדות. לא נגרם נזק ממשיו ובזה تم חלקו. בסתורו גם ניתן לראות שנאשם 1 דוחף את בניו אחורה להרחקם מבני המשפחה השנייה. הנפת הסcin נעשתה על ידו כאקט מאיים במטרה לגרום לבני המשפחה השנייה להתרחק מהזירה, ומוביל שהייתה לו כל כוונה לדקור מי מהnocחים.

12. הוא ציין כי הנאשם מתקרב לגיל 60, ועל אף גלי האלים באזורי ירושלים - הן מהבית הפלילי והן בהיבט הביטחוני - במשך 59 שנים, מלבד המקרה דנן, הוא לא היה מעורב במעשה אלימים כלשהו. מדובר במעידה יחידה בחיים. הוא נעצר לתקופה של כחודשים וחצי בטרם שוחרר למעצר בית בפיקוח אנושי, שם הוא שווה עד היום. חווית המעצר הייתה קשה לו מאוד וגם התנאים במעצר הבית, בו הוא שווה כ-19 חודשים, כשהוא נמצא בחדר בגודל של 16 מ"ר רביע קשה לו, نفسית וככלכלית. הכנסתו הקבועה בסך של כ-15,000 ₪ בחודש פסקה במשך כל תקופה זו, והנזק מכיר מגע לכ-300,000 ₪. הסניגור הוסיף וציין כי הנאשם נפצע באירוע כתוצאה ממשיו של נאשם 3, הוא אושפץ בשל כך במשך ארבעה ימים ועבר ניתוח לא קל בהרדים כללית. הוא הציע על העונש שנגזר על נאשם 3, שמעשו באירוע היו חמורים פי ארבעה וחמשה ממשיו נאשם 1, וטען כי מכאן ניתן לגזור את העונש שיש לשיטת על נאשם 1 - מאסר של מספר חודשים בעבודות שירות כהמלצת שירות המבחן.

13. ב"כ **נאשם 2** הצביע על חלקו של נאשם 2, בין היתר על כך שככתב האישום אין פירוט של הנזק שנגרם לנאים 4, אין תמונה אחת או מסמך רפואי המתעדים את הנזק, ומכאן כי החבלה בגיןה

הורשע יכולה להיות אפילו שריטה בלבד. הדימום של נאשם 3 הוא בשל מעשיו של נאשם 5 ולא של נאשם 2. עוד ציין הסניגור, כי נאשם 2 אינו טוען לחפות בשל הגנה עצמאית, אך יש ל淮南 ביחסו לעניין העונש את העובדה, העולה מהסתורון המתודע את האירוע, כי נאשם 2 רץ לבתו כאשר הבחן בהגעה של אנשים נוספים המהווים סיכון, והפעולה הראשונה שעשה עם המוט שהביא לידי היתה לחבות מי שאהז סכין بيדו וניסה לתקוף (נאשם 3). הוא עזר מכך לנאשם 3 בכך שמנע ממנה המשיך ולתקוף ובכך הציב אותו מכתב אישום חמור יותר. נאשם 2 פעל באופן שכלל מתון והגיוני, ובזה עניינו שונה מזה של הנואשים האחרים.

14. עוד ציין הסניגור, כי נאשם 2 נעדר פלילי, הוא בעל משפחה ומפרנס היחיד שלו, הוא הודה, ל淮南 אחריות והביע חריטה. ההסתיגות של שירות המבחן באשר לנטיילת האחריות על ידי הנואם, היא אך מובנת וטبيعית בנסיבות האירוע. גם הוא עמד על כך שנאשם 2 היה עוצר במשך 3 חודשים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית בו הוא שפה לעמלה משנה עד שבוטלו כליל התנאים המגבילים והוא חזר לעבוד כמדריך במוסד השיקומי שבו עבד במשך שנים רבות. גם הוא כי יש לגוזר את עונשו של נאשם 2 בשם לב לעונש שנגזר על נאשם 3, שהמיאה לא ערערה עליו, ועל פסיקה שהגיש, והוא ביקש להשיט על הנואם עונש של"צ בלבד, כדי לא לפגוע בצרפתתו.

15. ב"כ נאשם 4 ציין כי מעשיו של נאשם 4 הם קרובים לסיג לאחריות פלילתית, שכן כפי שרואים בסרטון, נאשם 4 לא היה ממנהל האירוע, הוא הגיע למקום מבלי שהוא מצוי בשוק קלשו. הוא ניסה להפריד בין הניצים, הוכה, ורק אחראי שראה את נאשם 1 ונאשם 5 תוקפים בצוරה קשה את אחיו אמיין שנפצע קשה - הוא רץ והביא כסא. לא היה מחולל האירוע אלא גורם ממtan - לפי הסרטון. נאשם 5 לא נזקק לטיפול רפואי כתוצאה מפגיעה הכסא שהטיח בו נאשם 4, כשמנגד נאשם 4 נפצע בראשו.

16. עוד ציין ב"כ נאשם 4, כי נאשם 4 כבן 51, נעדר הרשותות קודמות, הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. הוא אב לחמשה ילדים, הקטנה בת שנתיים והוא גם סבא. אשטו לא עובדת והוא מככל את משפטתו, בעבודתו עצמאו. עוד ציין, כי הتفسיר בעניינו של הנואם חיובי, ועמד על הטלטה והזעוזע שחווה הנואם בתקופת המעצר בת השלשה חודשים. הוא עמד על כך שהפסיקה עלייה ביקשה המיאה להסתמך מתייחסת לקרים רבים הרבה יותר, והוא הגיע אסיפה פסיקה המלמדת על הענישה ההורמת מקרה זה בנסיבותיו, ועתה להשיט עליו 3 חדש מסר בעבודות שירות.

17. נאשם 1 ציין כי מצטער על מה שארע ונוטל אחריות על כך. לדבריו, מדובר בדרך שאינה מתאימה לו ולא זו הדרך הנכונה ללבת בה.

18. גם נואשים 2 ו-4 התנצלו על מעשייהם וצינו כי עשו טעות שלא יחזרו אליה בעתיד.

דין והכרעה

19. מעשי האלימות של הנאים פגעו בערכיהם מוגנים בהם שלמות גופו של אדם, כבודו ובטחונו האישית. הגנה על שלום הציבור ובטחונו וכן מניעת אלימות. לאור פוטנציאל הנזק החמור בעבירות אלו ראה החוקך לנכון להוציא מעשי אלימות אשר גרמו לפציעה או חבלה חמורה, ונעשו בצוותא או באמצעות שימוש בנשק. בשל כך נקבע כפל בעונש בגין עבירות אלו. גם בתי המשפט עמדו בפסקה נרחבת על החומרה הטמונה במקרי אלימות, הפגיעה הקשה בערכיהם המוגנים החשובים של שלמות הגוף ושלום הציבור, ועל היקפה הגדואה של התופעה הדורשת מאין מיוחד למיגורה. בהקשר זה צוין כי "יש להילחם בנוגע האלימות שפsett בארץנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים" (ע"פ 14/14 מהדי נ' מדינת ישראל 25.12.14), ובעניין אחר: "האלימות הגדואה במקומותינו אינה גירית-גורלו ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישראלים תמיימי-דרך יראו וייבאו, יחששו לביטחונם, יהיו אלה העברيين האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין טיפול עליהם, והם יירთעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמיימים לאימת אנשי-המדינה - צריך להיעשות גם באכיפה ובעניישה קשה" (ראו: ע"פ 12/8641 סעד נ' מדינת ישראל 05.08.13).

20. חומרה יתרה קיימת במקרים בהם האלימות בוצעה באמצעות סיכון או חוץ מסוכן אחר. "ה歆טיות בסכינים, בין ל'הגנה עצמית', בין לתכילת אחרת, מהוות 'מכפיל כוח' שיוצר פוטנציאלי לנזק משמעותי עזום ורב" (ע"פ 18/7682 עלكم נ' מדינת ישראל 19.04.04).

21. כפי שציינתי בಗזירת הדין של נאים 3 ו-5, האירוע היה אירוע חמוץ. כפי שעולה מכתב האישום ונცפה בתיעוד, המקום דמה לזרת קרב. מדובר בקטטה משפחתייה שהתרחשה לאור יום וברחובה של עיר כאשר נמצאים במקום עוברי אורח תמיימים שבנס לא נפגע מי מהם. יכולתם של הצדדים לפתח באירוע אלימות חמוץ כל כך תוך דקotas ספורות כשהם מצודים בסכינים ובכלי משחית, ואף ללא סיבה הנראית לעין, בשל ויכוח סרק, מלמדת על חומרת העבירות ומידת המסוכנות של המעורבים באירוע. תוצאות האירוע בכללו היו קשות.

22. בגזר הדין הנזכר גם פרטתי פסקה נוהגת במקרים דומים. ואולם בצדק נתען, כי משעה שנגזר דין של חלק מהנאים בקטטה, יש ליתן משקל משמעותי לעונש שהושת עליהם בגזירות דין של המשתתפים האחרים, תוך השוואת חלקם של הנאים שבפני ומעשייהם אל חלקם ומעשייהם של אותם נאים שדינם נגמר, כאשר יש ליתן את הדעת על חלקו של כל אחד ואחד מהמשתתפים, מי היה היוזם, מי פעל אך כתגובה, האם מדובר היה בתגובה חריגה, ומה עשה כל אחד מהמשתתפים כדי להימנע מהשתתפות בקטטה.

23. אין ספק כי מעשי נאים 3 ו-5 חמורים הרבה יותר. נאים אלו תקפו באמצעות נשק קר שבו ה歆טי מבעוד מועד, תוך ביצוע המעשה בצוותא. הנזקים הגופניים החמורים שנגרמו כתוצאה מעשייהם (לנאים 1 מעשי של נאם 3, ולאמן ונאים 3 מעשי נאם 5) הצריכו פניה

לקבלת טיפולים רפואיים, אף אשפוז ממושך וניתוח דחוף של אמין. שניהם לא חדרו מلتוקוף גם לאחר שניכרו סימנים חמורים לפציעה.ברי כי לא ניתן לגזר את עונשם של הנאים מעונשו של נאשム 5. מעשייו היו חמורים הרבה יותר. הוא זה שפתח בתגרה כשהוציא סכין, איבד את עשתונותו ודקר או תקף את כל מי שנקרה בדרכו. לעומת זאת, נאשム 3 לא היה תחילת במקומ בו החלה חילופי הדברים בין חלק ממשתתפי הקטטה, והוא בחר להגיע למקום שבו מצויד בסכין, ובחר ליטול את החוק לידי ולפעול אף הוא בדרכי אלימות בתגובה לדקירה של אביו.

24. אל מול זאת, עניינים של הנאים שבפני עתה שונה. הם אמנים היו חלק מהקטטה, וברי כי לא היו צריכים לפעול כפי שעשו גם לא בתגובה למעשייהם של אחרים, אך ביחס למעשי נאשム 3 חלקם קל יותר. נאשム 1 בתחלת האירוע ניסה להפריד בין הצדדים. הוא שלף סכין רק לאחר שהבחן בנאשム 5 מוציא סכין ומנסה לדקור. כאמור, בסופה של דבר איש לא נפגע מעשייו. נאשם 2 רץ לבתו להביא מוט ברזל רק לאחר שהבחן בנאשム 5 מוציא סכין מכיסו. הוא עשה בו שימוש רק לאחר שנאשム 5 דкар את אמין. הוא חבט בנאשם 3 רק לאחר שנאשם 3 ניסה לדקור את נאשם 5. גם מעשיו לא גרמו נזק כלשהו. נאשם 4 ה策rf לאירוע רק בשלב מאוחר זה, והוא הצדיד בכיסא בר גבוה אותו הטיח בנאשם 5 רק לאחר שהוא דкар את אמין ואת נאשם 3. גם מעשיו לא גרמו נזק כלשהו.

25. ברי אפוא, כי רף הענישה בעניינים של הנאים צריך להיות נמוך יותר מהעונש שהושת על נאשם 3, עונש של 18 חודשים מאסר. בשים לב ליחס שבין מעשי הנאים לבין מעשי של נאשם 3, ובשים לב לכך שהנאים היו במעטך תקופה של חודשים וחצי - שלושה, נדמה שעונשם של הנאים צריכים להיגזר למאסר בעבודות שירות בדומה למקרים דומים בהם הושטו עונייש מאסר בעבודות שירות בעירות מעין אלו (ראו, למשל: [רע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל \(2.06.22\) ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שכה \(2.04.14\)](#); ת"פ (מחוזי-ם) 24705-06-22 מדינת ישראל נ' כורשאן (7.03.23) והאסמכתאות שם בסעיף 16), כל אחד לפי חומרת מעשיו.

26. **נאשם 1**, ליד 1965, כום בן 59, הוא נעדר עבר פלילי כלשהו. הוא הודה במיוחס לו והביע צער על מעשיו, הגם שמתפקידו שירות המבחן עולה כי הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. עם זאת צוין כי אין מדובר למי שמעשיים מעין אלו מאפיינים את התנהגותו והוא גם הפיק את ההחלטה הנדרשת. המסוכנות הנשכפת ממנו הוערכה כנמוכה. כאמור, בתחלת האירוע הוא ניסה להפריד, אך בהמשך - לאחר שהקטטה כבר התפתחה ונעשה בה שימוש בסכין, הוא מוציא סכין בה היא מצד וניסה לדקור. יש לקחת בחשבון גם את העובדה כי הוא היה במעטך בית תקופה ארוכה ושילם בגין כך גם מחיר כלכלי כבד. لكن, ככל שהוא ימצא מתאים לביצוע עבודות שירות, יש מקום להשיט עליו עונש מאסר בעבודות שירות.

27. **נאשם 2**, ליד 1998, כום בן 26, נעדר עבר פלילי. גם הוא הודה והביע צער על מעשיו, ואולם גם בעניינו צוין בתפקידו שירות המבחן כי הוא התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, וגם בעניינו

צון כי הוא מנהל אורך חיים תקין ואינו מעורב בפליליים. כן צוין, כי המעצר וההיליך הפלילי גרמו לטלטלה בחיו גם מסוכנותו העורכה כנמוכה. כאמור, מעשיו נעשו בתגובה לדקירת אביו, ורק לאחר שהבחן שנאשם 5 הוציא סכין הלה להצעיד במוות.

28. **נאשם 4**, יליד 1973, כיום בן 51, גם הוא נעדך עבר פלילי, הודה והביע חרטה על מעשיו. כמו שני הנאים האחרים, גם הוא התקשה לQUIT את אחריות מלאה על מעשיו. גם מסוכנותו העורכה כנמוכה. גם הוא פועל רק לאחר שראה אחיו נזכר והוא הגיע למקום רק בשלב מתקדם של האירוע.

29. בשים לב לכל האמור, אני משית על הנאים 2 ו-4 את העונשים הבאים:

נאשם 2

- א. 6 חודשים מאסר אשר ירצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.
ב. 6 חודשים מאסר אשר לא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת אלימות בתקופה של שלוש שנים מהיום.

נאשם 4

- ג. 5 חודשים מאסר אשר ירצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.
ד. 6 חודשים מאסר אשר לא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת אלימות בתקופה של שלוש שנים מהיום.

הנאים 2 ו-4 יתיצבו ביצוע עבודות השירותים עד השעה 09:00 ביחידות עבודה השירות שלוחת דרום.

הובחר לנאים, כי עליהם לבצע את עבודות השירות לשבעות רצono של הממונה, וכי אי עמידה בהנחיות הממונה עלולה להביא לנקיטת צעדים אף להפסקה מנהלית, אשר יכול ותbia לRICTוי יתרת העונש במאסר בגין סORG ובריח.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח סיון תשפ"ד, 04 يولי 2024, במעמד המתיצבים.

